

Fata babei și fata moșneagului

Măgarul invidios pe câine
Lupul și barza

Fata babei și fata moșneagului

după Ion Creangă

Trăia odată un moș și o babă și avea fiecare câte o fată. Fata moșneagului era harnică și ascultătoare și toată ziua trebulia cântând. Cu toate astea, baba și fiică-sa se uitau pieziș la ea, fiind invidioase pe frumusețea și priceperea ei. Fata babei era urâtă, leneșă și rea dar era odorul mamei. Amândouă se purtau urât cu fata moșneagului și o asupreau, făcându-i zilele amare.

Într-o zi, baba nu mai suportă și-i spuse moșului:

— Dacă vrei să mai ai zile bune cu mine, să-ți trimiți fata unde o vedea cu ochii. E obraznică, leneșă și cârcotașă. Nu mai am liniște cu ea în casă. Dacă nu pleacă ea, plec eu!

Moșul știa că a educat-o bine pe fică-sa dar, ca să nu mai aibă ceartă-n casă, îi face pe plac babei și îi zise fetei:

— Fata tatei, du-te și caută-ți norocul în altă parte că nu mai am loc de gura maică-tii. Însă oriunde te-ai duce, să fii harnică, ascultătoare și cu bun simț.

Fata a plecat cu ochii în lacrimi, își puse nădejdea în Dumnezeu și o apucă pe un drum la întâmplare.

Merse jumătate de zi și în drumul ei întâlni o cățelușă bolnavă și înfometată, un păr plin de omizi, o fântână cu noroi și buruieni și un cuptor spart care era sa cadă. Toate i-au cerut ajutorul fetei și ea bucuroasă i-a ajutat.

A hrănit cățelușă cu ultima bucată de pâine din traista ei, a curățat părul de omizi și l-a udat, a îngrijit cuptorul și l-a dat cu var, apoi a plecat mai departe, mulțumită că a fost de folos.

Merse ea până la asfințit, când dădu peste o căsuță mică și îngrijită. Înaintea casei stătea o băbuță blândă care o întâmpină pe fată cu brațele deschise.

— Copilă dragă, ce cauți tu prin acest colț de lume unde nu a mai călcat picior de om de ani de zile?

— Sunt o fată sărmană și m-am rătăcit prin aceste locuri. Mama vitregă m-a izgonit de acasă și acum caut de lucru pentru o bucată de pâine.

— Eu sunt Sfânta Duminică și te găzduiesc cu drag. Dacă mă ajuți la treburile casei, fii sigură că am să-ți mulțumesc cum trebuie. Mâine, cât sunt eu plecată la biserică, trebuie să-mi îngrijești copilașii, să-i hrănești și să-i speli, să faci curat în gospodărie și să gătești, iar până mă voi întoarce, mâncarea să nu fie nici rece, nici fierbinte, ci numai bună de mâncat.

Fata îi mulțumi, recunoscătoare pentru bunătatea ce i-o arăta.

A doua zi dis-de-dimineată fata se apucă hotărât de treabă. Puse cazanul cu bucate la foc, apoi încălzi apa pentru baie și chemă copilașii.

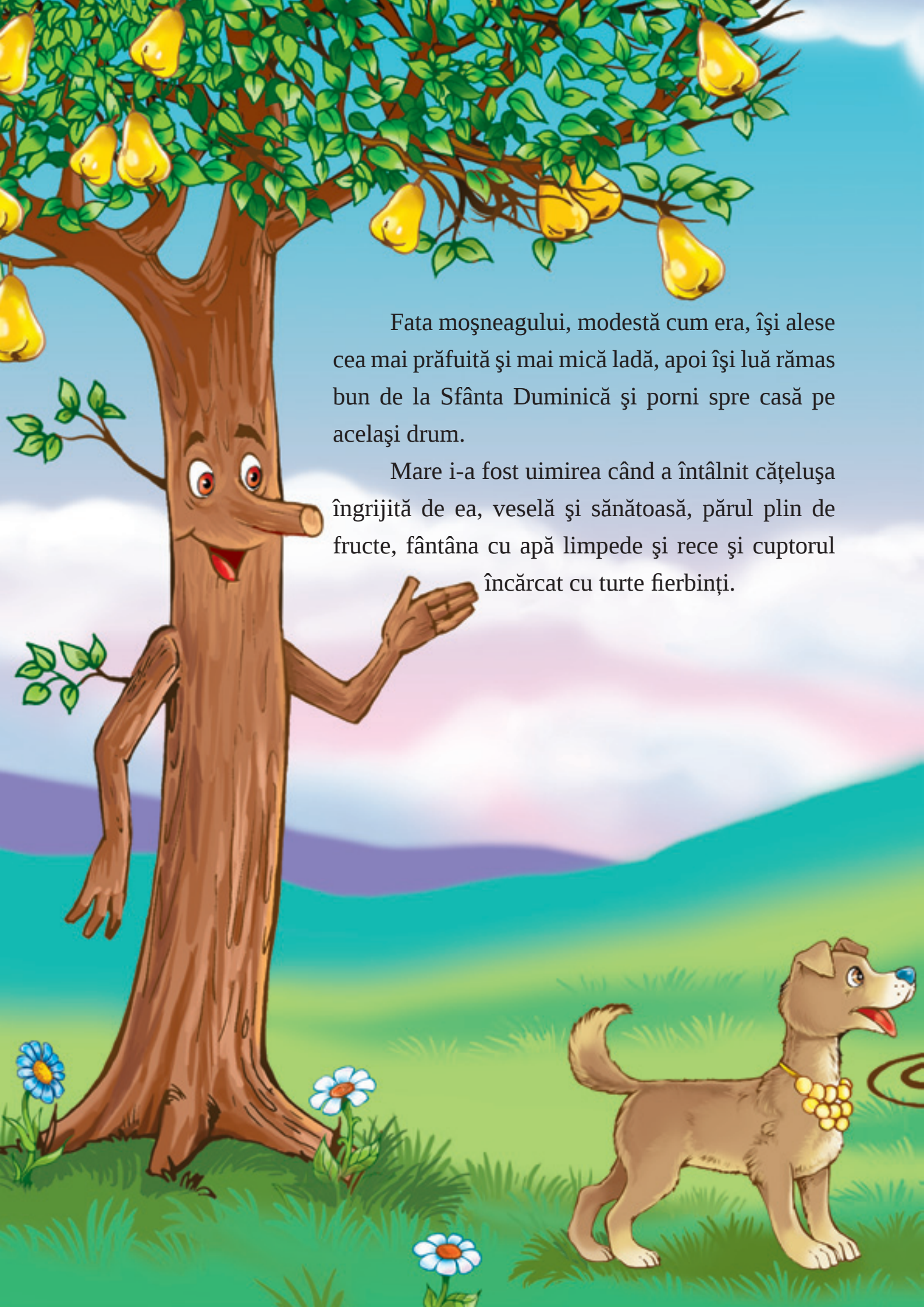
Din toate părțile veniră tot felul de lighioane care umplură curtea: balauri, șopârle și șobolani. Fata, cu credință în Dumnezeu, nu se pierdu cu firea și îi spălă pe rând, apoi îi hrăni și îi lăsă la soare să se zvânte și să se joace.

Apoi găti bucatele pentru Sfânta Duminică, iar când aceasta sosi de la biserică, erau numai bune de mâncat. Bătrânei i-a crescut inima de bucurie când a văzut ce treabă bună a făcut fata. Ca s-o răsplătească, îi zise:

— Mergi în pod și alege una dintre lăzile de acolo, care vrei tu. Dar să nu cumva să o deschizi până acasă.

Fata moșneagului, modestă cum era, își alese cea mai prăfuită și mai mică ladă, apoi își luă rămas bun de la Sfânta Duminică și porni spre casă pe același drum.

Mare i-a fost uimirea când a întâlnit cățelușa îngrijită de ea, veselă și sănătoasă, părul plin de fructe, fântâna cu apă limpede și rece și cuptorul încărcat cu turte fierbinți.